**Forslag til forespørgselsdebat om, hvordan vi kan sikre, at ansatte på børnehjem opnår højere faglige kompetencer gennem uddannelse, efteruddannelse og tydeligere krav til arbejdsgiverne.**
(Medlem af Inatsisartut, Pipaluk Olsen, Demokraatit)

Og

**Forslag til forespørgselsdebat om det personlige og fælles ansvar for at forebygge omsorgssvigt af børn.**
(Medlem af Inatsisartut, Margrethe Thårup Andersen, Demokraatit)

**Svarnotat**
(Naalakkersuisoq for Børn, Unge, Justitsområdet og Ligestilling)
**1. behandling**

Først besvares punkt 255. Tak til medlem af Inatsisartut, Pipaluk Olsen, Demokraatit, for at tage initiativ til en debat om dette meget vigtige emne.

For Naalakkersuisut handler det først og fremmest om børnene. Når et barn bor på døgninstitution eller døgntilbud, er det vigtigt at der er omsorg og trygge rammer omkring barnet. Det betyder meget, at barnet kender de mennesker, som er omkring dem hver dag og at de voksne også kender barnet. Der bliver allerede lavet et vigtigt arbejde på vores døgninstitutioner og døgntilbud, og mange ufaglærte medarbejdere er med til at løfte et stort ansvar. Dem skal vi huske at anerkende.

Naalakkersuisut er helt enige med forslagstillerens synspunkt om, at det er centralt for vores mest sårbare børn og unge, at der er kvalitet i omsorgen, og at de mødes af voksne med de rette faglige redskaber. Det har børnene krav på. Naalakkersuisut vil selvfølgelig gerne have, at flere får en relevant socialpædagogisk uddannelse eller efteruddannelse. Men vi må også se på, at der allerede mangler medarbejdere. Hvis vi sender medarbejdere væk i længere tid for at tage en uddannelse, så mangler de samtidig på institutionen. Derfor synes Naalakkersuisut, at vi skal se mere på, hvordan man kan uddanne sig, samtidig med, at man stadig er tilknyttet sin arbejdsplads.

I dag foregår størstedelen af socialpædagoguddannelsen i Perorsaanermik Ilinniarfik i Ilulissat. Det kan være svært at tage afsted i længere tid, hvis man har familie, bolig og arbejde i en anden by. Socialstyrelsen rejser løbende til de forskellige byer og bosteder langs kysten, hvor de tilbyder efteruddannelse og faglig opkvalificering, ligesom Perorsaanermik Ilinniarfik tilbyder fleksible uddannelsesforløb, blandt andet gennem rejsehold. Disse eksisterende muligheder og erfaringer kan med fordel styrkes og videreudvikles frem for at etablere nye parallelle tilbud, men der er også behov for flere og mere tilgængelige muligheder for faglig udvikling. Det er derfor ønskeligt, at vi brugte de muligheder endnu bedre og får mere undervisning ud til de forskellige byer.

Naalakkersuisut er enig med forslagstilleren i, at arbejdspladsen sammen med den ufaglærte medarbejder kan lave en plan for uddannelse og udvikling. Hvis dette skal kunne realiseres, mener vi dog, at der også bør tages højde for, hvilke ressourcer arbejdspladsen har, og hvem der skal tage over, når en medarbejder er på uddannelse. Vi skal også sikre, at flere rekrutteres tilområdet, og fastholdes i beskæftigelsen. Det kræver blandt andet, at vi bryder med kønsstereotype uddannelsesvalg og skaber attraktive uddannelses- og arbejdsmiljøer uanset

køn. Hvis medarbejderne har gode rammer og føler sig godt støttet i deres arbejde med mulighed for uddannelse, så er der også større mulighed for, at børnene kan have de samme voksne omkring sig i længere tid. For det er i sidste ende børnene det handler om.

...

Nu til punkt EM 2026/263.

På vegne af Naalakkersuisut vil jeg takke medlem af Inatsisartut, Margrethe Thårup Andersen for den meget vigtige forespørgselsdebat. Jeg er glad for, at forslagstilleren tydeligt understreger forældrenes ansvar. Det er et synspunkt, vi deler fuldt ud i Naalakkersuisut.

Børn er først og fremmest forældrenes ansvar. Samtidig ved vi, at nogle familier kan komme i situationer, hvor de har brug for hjælp. Og myndighedernes opgave her er at være støtte til forældrene, så de bedre kan løfte deres ansvar og hjælpe, inden problemerne vokser sig større. Men det kræver også, at vi som samfund tager et fælles ansvar. Det ansvar ligger nemlig ikke kun hos forældrene og myndighederne. Som voksne har vi også et ansvar for at reagere, når et barn ikke trives. Særligt på sociale medier skal vi tænke over, hvordan vi taler til og om hinanden, fordi børn ser og lærer af vores adfærd. Vi skal derfor være gode rollemodeller og vise, at man kan række ud med omsorg, uden at dømme.

Vi skal derfor styrke forældrene i deres ansvar og sikre, at der er hjælp før problemerne vokser. Det gør vi allerede blandt andet gennem den tidlige indsats og forældreforberedende tilbud MANU, som giver familier mulighed for dialog, vejledning og støtte i overgangen til forældreskabet. Naalakkersuisut ønsker at revidere MANU og samtidig nytænke og styrke den tidlige og forebyggende indsats, så støtten bedre imødekommer familiernes forskellige livssituationer.

Familiecentrene rundt om kysten spiller også en vigtig rolle for familier, der har brug for hjælp. Derfor arbejder Naalakkersuisut sammen med kommunerne med, hvordan tilbuddene kan hænge bedre sammen.

Som et led heri undersøges det, hvordan man kan implementere Minding The Baby (MTB) i en grønlandsk kontekst. Dette er et initiativ, hvor fagpersoner arbejder tæt sammen med vordende forældre indtil barnet bliver to år. Formålet med MTB er at sikre støtte i hjemmet og en bedre forberedelse til at blive forælder. Hjælpen skal selvfølgelig passe til vores kultur og de forhold, vi lever under her i landet.

Det offentlige skal være der, når en familie har brug for hjælp, det skal der ikke herske tvivl om. Men hjælpen skal så vidt muligt støtte forældrene i at kunne tage deres ansvar, og ikke tage ansvaret fra dem. Vi skal hjælpe tidligere, og vi skal blive bedre til at løfte i flok omkring barnet.

Med disse ord ser Naalakkersuisut frem til en konstruktiv debat.